K R E I V I

Kreivinpalun

© 2019 Roope Nykänen
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-80-0877-4

Sinulle, jota sydämeni aina odottaa.

Vihreä valo laiturin päässä.

”Suudelmat poskilla,
kuin sadepisarat vasten peltikattoa.
Aika,
se valuu räystäältä valtoimenaan.
Yritän tarttua jostain kiinni,
olen kahlittuna.
Suudelmiin.
Ne saavat minut pilviin,
en osaa enää laskeutua.
Antaudun korkeuksille.
Tunnen kuolevani tähän rakkauspommiin.
Saan vain osakseni kosketuksen
se kertoo ettei mikään tule olemaan niin kuin
ennen.”

“Viileä kallio,
popliinitakki, tyttö.
Ilta.”

“Joskus kannattaa vain ymmärtää
huomata ettei bussi
ole mennyt ohi, vaan on
ihan nenän edessä.
Älä suotta murehdi
vaan hymyile
kynttilän liekistä
mikä sinulla on.
Äläkä pelkää
se ei sammu.”

”Pimeys, ei ole muuta kuin sinä.
Sinä ja ajatuksesi.
Eivät kenenkään muun.
Sinun hetkesi.
Voisivatko ne ollakin meidän?”

“Kävelen tihkusateisessa syysilmassa,
tuijotan taskuihin ujutettuja käsiäni.
Kuinka vesipisarat muodostavat isompia
pisarayhteisöjä takkini pinnalle.
Hetki on pysähtynyt.
Kuulokkeissa David Bowien Quicksand .
Pystyn samaistumaan tunteeseen.
Hukun ajatuksiin.
En ole luolamies,
en supermies.
Olen vain ihminen.
Sellainen,
joka kävelee,
joka syö
joka hengittää.
Mutta eihän juoksuhiekasta pääse pois?
Hukkuuko sinne ajallaan?
Onko tämä taas jotain sairasta unta.
Heräänkö kuitenkin hetken päästä.
Kelloa en voi nähdä.
Ihan kuin taivaskin
vetäisi peiton päälleen
jatkaisi
rauhallista tihkutustaan.
Lehdet eivät olleet vielä punaisia
Olen vain ihminen, se riittää.”

“Sama paikka,
eri aika,
samat henkilöt.
Peili herää purppuraisen peiton alta, uuteen loistoon.
Säikeet valaisevat sanoja
sanoja jotka varisevat vaahteroista. Koko maailma heijastuneena yhdestä ylivertaisesta peilistä.
Joku sulkee verhot.
Minua palelee,
mutta sielullani on lämmin.

“Tuo miete tuo mieleen lämpimät
kesäyöt,
hellivät auringon säteet.
Lautasellinen mausteisia nuudeleita. Sinä kesänä puhuin sinulle.”

Poika on alakuloinen mutta hymyilee.
Hetket hänen mielessään
ovat olleet hyvin kaoottisia.
Juoksua ajatuksista aikaan,
aikaan jota ei vielä olekaan.
Huolissaan hän kaivaa esiin suurimman aseen
minkä tietää.
Pensselin.
Hän maalaa ihmiskunnan tuskan
tauluun.
Samalla yleisö yhtyy melankoliseen lauluun.
On todistusten jaon aika.
Runokokoelma vuosista 2015-2018

Kirjoittanut: Roope Nykänen

Kuvittanut: Suvi Kuusisto

9 789528 008774

BoD™ BOOKS on DEMAND

www.bod.fi